

ប្រសិនបើអ្នកជឿជាក់ថា អ្នកបានជួបប្រទះនឹងការរើសអើង ពីដើមកំណើតជាតិសាសន៍ រឺចង់បានព័ត៌មានបន្ថែម សូម ទាក់ទង៖

ខ្លឹមសារនៃឯកសារនេះមិនមានអានុភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃច្បាប់ទេ ហើយក៏គ្មានបំណងចងកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ ចំពោះសាធារណៈជនតាមមធ្យមណាមួយឡើយ។ ឯកសារនេះមានគោលបំណង ផ្តល់ភាពច្បាស់លាស់ដល់សាធារណៈជនទាក់ទងនឹងតម្រូវការដែលមានស្រាប់ស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ ឬគោលនយោបាយរបស់ទីភ្នាក់ងារប៉ុណ្ណោះ។

អ្នកក៏អាចនិយាយជាមួយអ្នកគ្រប់គ្រង អំពីមនុស្សដែល អ្នកគិតថាមានការរើសអើងចំពោះអ្នក។ អ្នកក៏អាច និយាយផងដែរ ជាមួយក្រុមសហគមន៍មួយដែលធ្វើការ លើបញ្ហាសិទ្ធិស៊ីវិល។

រួមគ្នា យើងអាចជួយមនុស្សអោយទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ និងសេវាផ្សេងៗដែលពួកគេត្រូវការ នៅក្នុងរបៀបផ្សេងៗ ដែលពួកគេអាចយល់បាន។

ឧបត្ថម្ភដោយក្រសួងកសិកម្មសហរដ្ឋអាមេរិក
ក្រសួងសុខាភិបាលនិងសេវាមនុស្សសហរដ្ឋអាមេរិក
និង ក្រសួងយុត្តិធម៌សហរដ្ឋអាមេរិក។

របស់អ្នកដើម

ក្រុមធ្វើការងារនៃ អន្តរាគ្នាកងរដ្ឋសហព័ន្ធ លើភាពចេះភាសាអង់គ្លេសម ានកំណត់

តើអ្នកមានបញ្ហាជាមួយភាសាអង់គ្លេសដែររឺទេ? តើអ្នកមិនអាចអាន សរសេរ រឺយល់ភាសា អង់គ្លេសបានល្អទេ? ប្រសិនបើដូច្នោះ អ្នកគឺជា អ្នកចេះភាសាអង់គ្លេសនៅមានកំណត់ [Limited English Proficient (LEP)] ។

ទីភ្នាក់ងារសហព័ន្ធ និង អង្គការនានា ដែលទទួលបានលុយ ពីរដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធ ត្រូវតែចាត់វិធានការណ៍ សមស្រប ដើម្បីជួយប្រជាពលរដ្ឋដែលមានបញ្ហា ផ្នែកភាសាអង់គ្លេស។

ជូនកាល នៅពេលដែលទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមួយ រឺ អង្គការមួយមិនជួយអ្នកដោយសារតែអ្នកជា LEP គេល្មើសនឹងច្បាប់ហើយ។ ការនេះត្រូវបានគេអោយ ឈ្មោះថាការរើសអើងពីដើមកំណើតជាតិសាសន៍។

បើអ្នកត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះអ្នកជា LEP នោះវាប្រហែលជាការរើសអើងដើមកំណើតហើយ។

ឧទាហរណ៍នៃការរើសអើងដែលអាចមាន៖

ឧទាហរណ៍នៃការអនុវត្តន៍ល្អ៖

1 អ្នក និងមនុស្សជាច្រើន ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់របស់អ្នក និយាយភាសាខ្មែរ ហើយក៏ទៅមន្ទីរពេទ្យជាញឹកញយសំរាប់ ការព្យាបាលជាអាសន្ន។ មន្ទីរពេទ្យមិនយល់អ្នកជំងឺ LEP ទាំងនោះឡើយ។ ភាគច្រើននៃអ្នកជំងឺជំងឺជាជនជាតិខ្មែរ មិន យល់ពីអ្វីដែលមន្ទីរពេទ្យប្រាប់គេអំពីការថែទាំសុខភាពរបស់ គេទេ។

1 មន្ទីរពេទ្យដឹងថាមានមនុស្សច្រើនណាស់ ដែលមិនអាច យល់ភាសាអង់គ្លេស ហើយនិយាយភាសាខ្មែរ ដែលរស់ នៅក្នុងតំបន់របស់អ្នក។ មន្ទីរពេទ្យមានអ្នកបកប្រែដែល ប្រុងខ្លួនជាស្រេច ហើយអាចជួយអ្នកបាន នៅពេលអ្នក ទៅមន្ទីរពេទ្យ សំរាប់ការថែទាំព្យាបាលនៅពេលអាសន្ន។

2 អ្នក ទូរស័ព្ទទៅលេខ 911 ដើម្បីរាយការណ៍ពីបទឧក្រិដ្ឋមួយ។ អ្នកដែលទទួលទូរស័ព្ទ មិនយល់ពីអ្នក ហើយមិនអាចជួយអ្នក បាន។

2 អ្នក ទូរស័ព្ទទៅ 911 ដើម្បីរាយការណ៍ពីបទឧក្រិដ្ឋមួយ។ អ្នកដែលទទួលទូរស័ព្ទ ភ្ជាប់អ្នកភ្លាមទៅកាន់អ្នកបកប្រែដែល អាចជួយអ្នកបាន។

មាននូវច្បាប់សហព័ន្ធមួយ ដែលការពារទូរស័ព្ទស៊ីវិល របស់អ្នក។ ច្បាប់នោះត្រូវបានដោយឈ្មោះថា **"Title VI"** នៃច្បាប់សិទ្ធិស៊ីវិលនៃឆ្នាំ **1964**.

3 សាលារៀនរបស់កូនរបស់អ្នកផ្ញើរនូវព័ត៌មាន រឺសេចក្តីជូនដំណឹងមួយដល់អ្នកជាភាសាអង់គ្លេស។ សាលា ដឹងថាអ្នកនិយាយតែភាសាអេស្ប៉ាញ៉ុលតែប៉ុណ្ណោះ។ សាលាបដិសេធមិនព្រមផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកជាភាសា អេស្ប៉ាញ៉ុល ហើយផ្ទុយទៅវិញ ស្នើរដោយកូនរបស់អ្នក បកប្រែព័ត៌មាននោះដោយអ្នក។

3 សាលារៀនរបស់កូនរបស់អ្នកមានឪពុកម្តាយនិយាយ ភាសាអេស្ប៉ាញ៉ុលជាច្រើននាក់។ សាលាដឹងថា អ្នក និយាយបានតែភាសាអេស្ប៉ាញ៉ុលតែប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកគួរ តែទទួលព័ត៌មានសំខាន់ៗ រឺ សេចក្តីជូនដំណឹងជា ភាសាអេស្ប៉ាញ៉ុល។

4 អ្នក ព្យាយាមដាក់ពាក្យសុំហ្វិតស្តែម។ ពាក្យសុំនោះ សរសេរជាភាសាអង់គ្លេស។ អ្នកមិនយល់ពីពាក្យសុំ នោះទេ។ បុគ្គលិកការិយាល័យហ្វិតស្តែម ប្រាប់អ្នក ដោយត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតដោយនាំអ្នកបកប្រែ ដោយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកមកជាមួយ។

4 ការិយាល័យហ្វិតស្តែម មានអ្នកបកប្រែ រឺទាក់ទង អ្នកបកប្រែតាមទូរស័ព្ទដោយជួយអ្នក។ ពាក្យសុំជា ភាសារបស់អ្នកត្រូវបានផ្តល់ដោយអ្នក។

